

Listopad 2009

e-efekt

<http://sps.kn.vutbr.cz/efekt>

Téma:

Brno pohledem...

Dívka e-fektu:

**„Všichni po mně něco chtějí,
protokoly a tak...“**

Kulinářské okénko:

**Kuřecí steak na bylinkách
s hermelínovou omáčkou**

Kulturní okénko:

Radiohead

Vkroč do nového semestru
pravou nohou
s nastraženými ušima!

radio

Alternativní v hudbě i programu
Vylepšené vysílání z nového studia
Studentské nejen pro studenty
Otevřené vašim nápadům

Nalaďte si nás na www.rador.cz

anebo
se rovnou staňte členy našeho programového,
marketingového nebo technického týmu!

Emaily posílejte na info@rador.cz.

Slovo úvodem

Ahoj všem našim čtenářům.

Po prázdninové odmlce jsme tu zpět s časopisem, který je zde již pět let. A jistě jste si všimli, že se něco změnilo. Časopis vypadá jinak. Posledním číslem ve starém hávu byla Příručka prváka, která se rozdávala na letošních imatrikulacích.

Od tohoto čísla jsme spustili lavinu dlouho připravovaných změn. Kromě nového designu se můžete těšit na nové rubriky, soutěže a vůbec chceme celému časopisu dát novou, moderní podobu. Změny budou přicházet postupně, takže se nemusíte bát, že byste dostali úplně nový časopis. Tradiční rubriky jako Dívka e-fektu, Vaření, Recenze hospody a DeFekt zůstanou, přibudou k nim však ještě další. V tomto čísle naleznete opět spoustu užitečných informací, zábavy a možná se můžete i něco přiučit.

V redakci došlo k mnoha změnám, hlavně je nás více, jelikož jsme získali čerstvou krev. Grafický tým se také změ-

nil, posun vpřed je, myslím, zcela patrný. Vypadá to, že změna se dotkla všech kromě šéfredaktora. Omyl, od příštího čísla předávám pomyslné žezlo dál, je třeba uvolnit místo mladším, kteří přinesou další inovace. Neloučím se ovšem úplně, dál budu přispívat svými články a v rámci celého SPS se snažit ke zvýšení kvality studentského života na naší škole.

Doufám, že e-fekt bude dále růst, udrží si své stálé čtenáře a získá mnoho nových. Přeji Vám všem úspěšné zvládnutí zimního semestru a ničím nerušený pohodový život.

Dosluhující šéfredaktor

Reh Bill

Obsah

Krátké zprávy	4
Brno pohledem...	5
Robotour	8
Vcera, dnes a zítra	9
Zuřivý fotograf	9
Komix	10
BEST	10
Sudoku	11
Dívka e-fektu	12
Portugalsko	16
Soutěž	17
Radiohead	18
Recenze Café Maia	19
Kulinářské okénko	20
De-Fekt	23

Krátké zprávy

Elektronické texty

Elektronické texty, které se nalézaly na webové adrese

<http://www.feec.vutbr.cz/et>

jsou nyní umístěny v jednotlivých kartách předmětů v IS. Garant předmětu může zvolit jednu z následujících 4 možností přístupu:

1 – veřejný, přístupný přes internet pro kohokoliv

2 – po přihlášení, přístupný po přihlášení pro zájemce z VUT,

3 – příslušnost k fakultě, přístupný po přihlášení pro zájemce z FEKT,

4 – zapsaní do předmětu, přístupný po přihlášení pouze studentům zapsaným do předmětu

SK AS FEKT bude trvat na uveřejnění všech ET s úrovní přístupu 3.

Oslavy 50 let fakulty

Ve čtvrtek 1. 10. se v Městském divadle uskutečnily oslavy 50 let výročí fakulty. Program byl zahájen proslovem děkana Vrby a rektora Raise. Následovalo předání ocenění děkana a rektora. Návštěvníci poté shlédli předpremiéru rockového muzikálu „Mozart!“. Večer byl zakončen rautem.

Volba děkana

AS FEKT vyhlásil přípravy na volby děkana fakulty pro volební období 2010–2013. Návrhy kandidátů lze podávat do pátku 27. 11. 2009, na sekretariát děkana. Navrhovat kandidáta na děkana mohou: rektor VUT, děkan FEKT, komory AS FEKT a jednotlivé ústavy.

Představení všech kandidátů akademické obci se bude konat v pondělí 14. 12. od 17.00 na Koleční 4 v místnosti E337. Zde jednotliví kandidáti odpoví na dotazy členů akademické obce.

Volba nového děkana se uskuteční den na to, na pravidelném zasedání AS FEKT, které začíná ve 14.00. Jako všechna zasedání Akademického senátu, je i tohle veřejné.

Nový rektor VUT

Akademický senát VUT zvolil na svém zasedání dne 27. října rektorem VUT v Brně prof. Ing. Karla Raise, CSc., MBA jako jediného kandidáta. Volební období je čtyřleté, tzn. do roku 2013.

Den otevřených dveří

Ve čtvrtek 10. 12. se uskuteční tradiční Den otevřených dveří na naší fakultě. Děkan vyhlásil na tento den děkanské volno.

Setkání s vedením

Začátkem prosince se uskuteční setkání s vedením fakulty. Kdokoliv ze studentů může přijít a zeptat se na to, co ho trápí nebo zajímá. Konkrétní datum bude upřesněno. Sledujte informační tabule, nástěnky a web fakulty.

Studentské hodnocení kvality

V Příloze 6 zápisu kolegia děkana ze dne 11. 9. 2009 se nachází závěrečná zpráva studijních proděkanů o výsledku SHK v letním semestru loňského akademického roku.

Změny ve vedení KaM

Před začátkem akademického roku se udála velká změna ve vedení KaM. Ze zdravotních důvodů odstoupil minulý ředitel Ing. Grulich. Dočasně vedl tuto instituci kvestor Kotek. Poslední kolo volby ředitele proběhlo po uzávěrce časopisu. Zajímavé je, že po odchodu Ing. Grulicha klesly ceny většiny jídel v menzách.

SPS je na facebooku!

Spolek Studenti pro studenty, který vydává tento časopis, má skupinu na fb. Přidejte se a budete včas informováni o všem, co se u nás děje.

Projekt Hudba z FEKTu 2010 zahájen

Byly zahájeny přípravy na třetí ročník studentské soutěže kapel s názvem Hudba z FEKTu 2010. Projektový tým, skládající se z členů SPS se dohodl na přesunu akce na konec září roku 2010. O zajímavou dubnovou akci však nepřijdete. Plánujeme rozšířit Běh na 53, minimálně o koncert v Terči.

Redakce

Téma čísla:

Brno pohledem...

Brno, druhé největší město v naší republice. Město, kde se nachází naše fakulta. Město, které vzbuzuje mnoho protichůdných názorů. Město, kde se člověk, který je v něm poprvé, lehce ztratí. Jaký pohled na Brno mají členové naší redakce, jsme se pokusili zachytit v našem článku.

... Člověka z vesnice

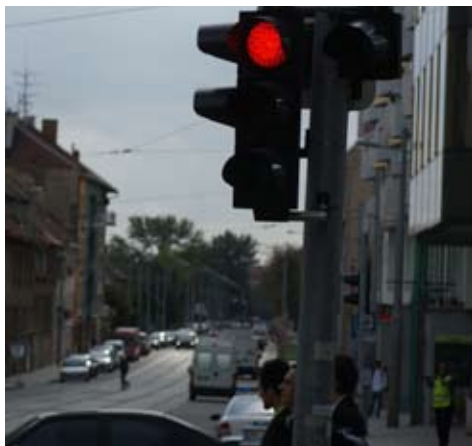
Poprvé, co jsem přijel do toho velkého Brna, bylo pro mě velkým překvapením, že je zde tolik lidí. Jelikož jsem byl zvyklý potkat větší dav maximálně v neděli v okolí kostela nebo při nějaké oslavě vesnice, byl jsem množstvím lidí velmi zaskočen. Dalším šokem pro mě bylo to, že zde jezdí vlaky i po městě, ale pak mi bylo řečeno, že jsou to „šaliny“. Když jsem se po velkých útrapách dostal na koleje, cítil jsem se jako Alenka v říši divů.

Nemusel jsem chodit po schodech, ale jezdily zde nějaké boudy. Na pokoji byla te-

koucí voda z vodovodu a dokonce i teplá. Jen jsem nechápal, k čemu je ta keramická mísa, ale řekli mi, že na záchod nemusím pořád chodit ven, ale stačí si sednout na mísu a je to.

Potom přišel večer a já začal hledat sirky a petrolejku, ale nebyla k nalezení. S rozčilením jsem přišel za vrátnou a doprošoval se jí, ať mi jde laskavě ukázat, jak mám asi bez petrolejky večer studovat, když nebudu mít světlo. Paní vrátná poznala, že jsem z vesnice a byla tak hodná a vysvětlila mi, že zde je zavedena elektřina a stačí zapnout vypínač a bude světlo. Po tak náročném dnu, už jsem byl schopný jen naházet si dovezenou slámu do rohu a pohodlně se uložit ke spánku.

... Člověka z města

Svůj pohled bych začal vtípem: Baví se Brňák s Pražákem; Brňák: „Víš, co se o vás Pražácích v Brně povídá? Že jste tam všichni namyšlení debilové.“ Pražák: „A víš, co se povídá o vás v Praze? Vůbec nic...“

Ano, v Praze je Brno považováno za obydlenu zatačku před Vídní, maximálně za největší vesnici v republice. Nemít zde příbuzné a nebýt zde naše fakulta, ani já bych sem s největší pravděpodobností svůj nafrněný pražský rypák nestrčil. A to by byla chyba! Mám na Brno vlastně dva pohledy, jeden velmi pozitivní a druhý negativní. Začnu tím druhým.

Můj problém číslo jedna, Brno je pěkně hnusné město, co se týče architektury. Já, který jsem odkojen krásami našeho hlavního města, s jeho starobylym centrem, Hradem, mosty a vším tím, tu doslova trpím. Brno má historické centrum opravdu mrňavé. Navíc jen naprostý kulturní ignorant do něj dokáže vecpat hnus typu paláce Omega (*taková ta zelenošedá skleněná kostka na Náměstí svobody, pozn. redakce*), fuj a ještě jednou fuj. Člověk milující historii zde prostě trpí. Ovšem na druhou stranu, pokud se zde něco najde, je radost se u dané památky zastavit a pokochat se,

například radnice.

Druhá velká bolístka je doprava. To, že tu není metro se ještě dá nějak překousnout, i když by se tu náramně hodilo a tunely už jsou přece vykopané :-). Pod zkratkou DPMB si já asi navždy vybavím Dlouhodobé postávání městem Brnem. Zdejší infrastruktura je totiž pěkně hloupě řešená, MHD nemá většinou vlastní koridor a pokud se někde něco stane, tak si můžete být jistí, že včas rozhodně nedejete. Další můj postřeh je to, že jízdni řády jsou většinou na ozdobu a vlastně ukazují čas, kdy daný spoj rozhodně nepojede. Toto naštěstí poslední dobou již není tak časté. Místní doprava prostě neintegruje, ale spíše derivuje. Člověka to aspoň naučí chodit pěšky. :-)

Pokud se člověk přenese přes tyto dva problémy, rázem se mu otevírá město velmi zajímavé. K vysoké škole patří samozřejmě i zábava a té se v Brně dá zažít opravdu hodně. Pokud pomínu všechny akce v diskotékách a barech, je zde spousta dalšího vyžití, krásná příroda hned za městem a vlastně se furt něco děje. Lidé jsou zde i méně uspěchaní a vůbec takový fajn (nesmíte jim ovšem říct, že jste z Prahy). Pokud člověk chce, dá se zde nalézt i několik super míst a podniků, kde se dá odpočívat. Jelikož se dostala Kometa konečně do extraligy, dá se zajít i na vrcholový sport, kde nebude hrozit, že vám nějaký vyholený polointeligent hodí něco na hlavu, když zařvete své oblíbené SPARTA. Kvalitu místní univerzity nemá smysl hodnotit, kdo se byl někdy podívat na FELu, ví o čem je řeč a rychle utíká zpět na východ. No a pak je zde samozřejmě Terč a ten nepřekoná nikdy nic.

Člověka jistě Brno změní, zda k horšímu nebo lepšímu musí posoudit okolí. Já si nestěžuji. Za sebe mohu říct, že pokud někdo bude volit ke studiu Prahu nebo Brno, odpověď je jasná – Brno.

... Zahraničného študenta

Dost' často som sa vyskytoval v Trenčíne, čo je také väčšie kultúrne zábavné centrum na Považí, čiže druhé naj mesto v ČR ma nejak špeciálne nezaskočilo. Cesta a príchod do Brna bola nad mieru mojich očakávaní. Zobral nás kamarát autom, takže sme sa nikde nejak špeciálne nezastavovali (samozrejme okrem poobednej kávičky) a získanie kľúča od izby nebolo nijako zložité. Ešteže mám skúsenosti s DrD a RPG.

Spolubývajúci bol spolužiak zo strednej, čiže na izbe bol relatívny klud, okrem utornajších večerov, keď sme chodili von popierať heslo Nuda v Brne, keďže sme ráno mali iba 2 prednášky. Spoznáte tu kopu nových ľudí, niekedy jednorázové priateľstvá v podobe fľaše vína alebo bzu "Lavičkový Buddie", s ktorým si zaspievate v rozjazde. Obyvatelia mesta sa vás tu potom boja viac ako vy ich, ale aj tak sa tu vždy dá všade zakričať ČUČO a odpoveď je jasná – Kde som?! A prečo mám na účte tak málo??.

Školu spomeniem iba okrajovo, lebo cvičenia sa mi moc nepáčili. Merania sú neadekvátne vášmu stavu mysle po "nezapomenuteľnej" noci, poprípade rýchlo meraniu v štýle rýchlo-ujde-mi-autobusdomov ;-). Ale našťastie s vyučujúcimi sa nieje problém dohodnúť. Na spolužiakov sa nemôžem sťažovať, boli milí a nápomocný, najmä keď sa druhý z dvojice roz-

hodne pre prácu ako školu. Sem-tam sa nájdu aj takí, s ktorými si sadnete natoľko, že pivo po večeri je s nimi samozrejmosťou. A sem-tam sa stane, že sa ocitnete na inom obore. Potom ostáva už iba to pivo alebo, čo je niekedy omnoho lepšie, poriadna FEKTácka párty.

Z môjho subjektívneho pohľadu zahraničného študenta sa mi tu páči. Vždy je kde ísť, či sneží, píše sa semestrálka alebo nedajbože prší.

... trochu jinak, aneb anonymita, kultura a shopping

Velké město člověka změní. Alespoň v mém případě tomu tak bylo. Anonymita, kterou jsem na vesnici neměl, dala příležitost vyplavat na povrch i těm nejnepříjemnějším vlastnostem. A to je dobře. Člověku se otevrou nové možnosti.

Nejenom osobnostní rozvoj mi Brno přineslo. Vesnice, odkud pocházím, je místo, které žije vlastním životem. Svým způsobem uzavřené. Nikdy dřív jsem neměl tolik příležitostí ke kulturnímu vyžití. Divadla, koncerty a kina, to je jen „špička ledovce“ způsobů, jak se v Brně zabavit.

No, a nakonec ty obchody. Těch ale je, co? Dřív bych si nedokázal představit, že je možné nakoupit si ve dvě hodiny v noci. To je věc pro hladové opilce nejméně vítanější.

Redakce

Robotour – robotika.cz outdoor delivery challenge

Čtvrtý ročník mezinárodní soutěže autonomních robotů proběhl 26. září 2009 v Brně v lužáneckém parku. Soutěže se zúčastnilo 12 českých, 2 slovenské a 1 italský tým. Kromě hlavní soutěže zde bylo k vidění i několik dalších exponátů a proběhla řada tematických přednášek.

Po předchozích třech ročnících soutěže, které se konaly v parku Stromovka v Praze, zavítala Robotour i do Brna. Společným tématem všech ročníků je schopnost převézt náklad z jednoho místa na jiné. Pravidla soutěže se s každým ročníkem pozměňují a soutěž je stále náročnější. Od prvního ročníku je základním požadavkem, aby se robot bez cizího zásahu pohyboval po cestičkách v parku a nevyjížděl z nich. V dalším ročníku byla povolena spolupráce více robotů v týmu (max. tři roboti v koloně). V loňském roce byly přidány překážky a letos byl novinkou hromadný start všech robotů z předem neznámých pozic na okruhu.

Úkolem robotů bylo ujet za 30 minut zcela autonomně co nejdelší část trasy. Soutěž probíhala ve čtyřech kolech. Pro každé kolo byly losovány náhodné startovní pozice a zvolen jiný okruh segmen-

tů. Toto bylo zveřejněno několik minut před startem. Body se udělovaly za autonomní projetí segmentu a dovezení nákladu. Pokud by robot vyjel z trasy, narazil do překážky nebo se 60 s nehýbal, aktuální pokus končí pro něj a všechny roboty v koloně. Vyhrává tým, který získá nejvíc bodů, přičemž body z jednotlivých kol se sčítají.

Roboti účastníci se letošního ročníku byli vybaveni systémem sledování, který umožnil zobrazení jejich aktuální pozice on-line na plazmové televizi před hlavní budovou. Třetí místo i přes nepřízeň techniky (část hardwaru vyhořela a bylo třeba ji rychle vyměnit) obsadil tým Radioklub Písek s celkovým počtem 56 bodů. Brněnský tým Roboauto se svými 168 body dosáhl na druhé místo. A na první místo se proboujel pražský tým z ČVUT s neuvěřitelnými 218 body, vystupující pod názvem LEE.

Mimo hlavní soutěž proběhla uvnitř budovy řada tematických přednášek. K vidění byla i Robovystava 2009, na které jste mohli potkat robotického pavouka, tancujícího humanoida, robotické bludiště, robo-fotbalové hráče, automatické rameno jako podavač nápojů, aj. Ke spokojenosti organizátorů i diváků se počasí vydařilo, a tak jste mohli venku kromě soutěžících robotů zahlédnout i „válec“ uhánějící parkem jako jeden z dalších exponátů výstavy – robot na principu Segwaye.

Kdo se letos nedostavil, nezúčastnil se divácké ankety o věcné ceny nebo zúčastnil, ale nevyhrál, ať nezoufá, ale těší se už nyní na příští ročník soutěže, který se bude konat v Brně nebo v Bratislavě. Jak se pořadatelé rozhodnou a jak budou vypadat přesná pravidla pro příští rok, můžete sledovat na webu <http://robotika.cz>.

Hanka Mlatecová

Včera, dnes a zítra...

Startpárty

BTBIO párty

Burza skript

Drakiáda

Stezka odvah

**Stalo se
Připravuje se**

Setkání s vedením

Ples FEKT a FIT

Zuřivý fotograf

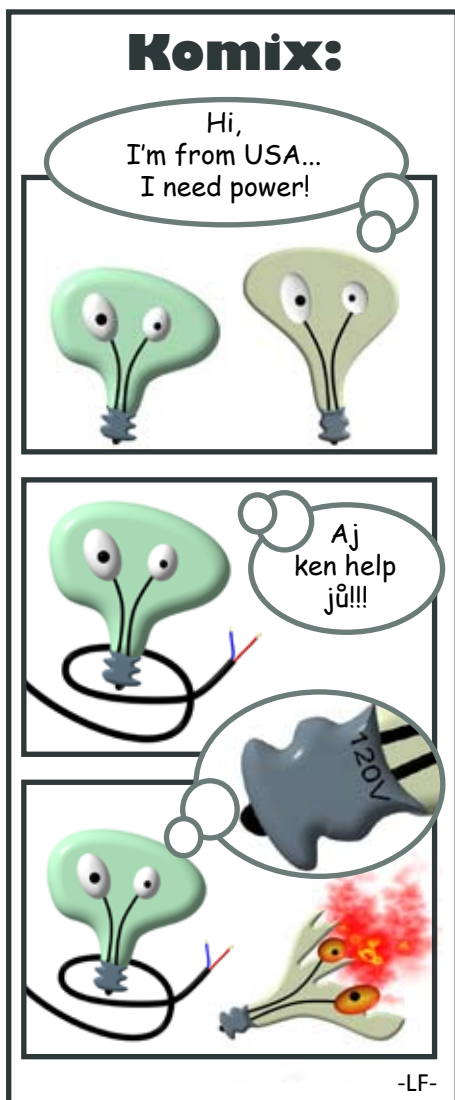

Stavba nové budovy na Technické 10 zkomplikovala mnoha lidem cestu do Sportovního areálu. Fotograf potkával špinavé, nevyspalé studenty s tenisovou raketou v ruce, jak bloumají od jedné cedule k druhé.

-LJ-

Studentská organizace **BEST Brno**

BEST Brno je pobočkou mezinárodní studentské organizace BEST (Board of European Students of Technology) a působí již pátým rokem na VUT v Brně. BEST Brno spojuje studenty, kteří se chtějí realizovat již v průběhu studia a mají chuť cestovat, poznávat nové přátele a podílet se na organizaci nejrůznějších akcí. V současné době působí v BESTu Brno přibližně 30 studentů a ročně se zorganizuje okolo 10 akcí různých rozměrů pro studenty z Brna i ze zahraničí.

Co přináší BEST studentům VUT?

Svou existencí a naplněním členství v mezinárodní organizaci umožňuje BEST Brno studentům VUT účast na technických kurzech po celé Evropě. Tyto kurzy s délkou 10–14 dnů se uskutečňují v průběhu celého roku a může se přihlásit každý student VUT (výhoda pro studenty nižších ročníků, kteří ještě nemohou vycestovat na Erasmus). Jedinou povinností je sepsání motivačního dopisu, dle kterého daná skupina vybírá účastníky. Poplatek za technický kurz je opravdu symbolický a zpravidla se pohybuje okolo 30 EUR. Informace o kurzech lze nalézt na webu www.best.eu.org nebo na webu lokální skupiny www.best.vutbr.cz.

BEST Ing.RACE

Studenti FEKTu se mohli s BESTem nejlépe seznámit při první inženýrské soutěži v České republice, která se konala 7. 4. 2009 v prostorách integrovaného objektu na Koleční 4. Do soutěže se přihlásilo 24 týmů, z nichž kvalifikační prošlo týmů 5. Na finalisty čekal osmihodinový úkol v podobě sestavení bezdrátově ovládaného závodního vozidla. Nejlépe se s úkolem vypořádal tým Mixka, který se takto kvalifikoval do regionálního kola ve Vídni. Tam tým reprezentoval VUT v Brně resp. FEKT více než dobře a v kategorii Team designu opět zvítězil. Studenti z Brna tak pokračo-

vali ve spanilé jízdě až do celoevropského finále EBEC (European BEST Engineering Competition), které se letos v létě poprvé konalo v belgickém Gentu.

Organizátoři připravili pro účastníky bohatý osmidenní program, z něhož bylo 5 dnů zasvěceno práci na zadaných úkolech. Další čas byl věnován seznamování účastníků ze všech koutů Evropy a poznávání Belgie (návštěva Bruselu, belgického pobřeží nebo Amsterdamu). Tým Mixka neudělal ostudu ani v takto silné konkurenci a obsadil pěkné 5. místo. Samotný tým hodnotí svou pout' inženýrskými soutěžemi velmi kladně a bude na ni vzpomínat jako na jeden z nejlepších okamžiků svého vysokoškolského studia. Doufáme, že se nám podaří přinést rozhovor s týmem do některého z dalších vydání e-fektu. Informace o Ing.RACE jsou na webu www.competition.cz a o evropském finále EBEC na www.ebec2009.eu.

Chceš poznat více?

Pokud chceš poznat BEST Brno více a seznámit se s jeho členy, zveme Tě 13. 10. 2009 od 20.00 do Starého pivovaru v areálu Fakulty informačních technologií, kde proběhne párty s prezentacemi zážitků lidí vracějících se z letních kurzů. Nebo se přihlas na motivační víkend, který proběhne ve dnech 6. až 8. 11. 2009 na chatě u Brněnské přehrady. Pro více informací kontaktuj Martina Trojana (martin.trojan@best.eu.org).

Aleš Pospíšil

SUDOKU

Středně těžká

3	9		2	8		4	7	5
5			9	7		3	2	1
	1	7	3	4				9
8	4	1	5	6		2		
	5	3					4	6
	3				9			4
4			7	1	3	9	5	8
				5		1		2

Těžká

				1				5
5		7	4					
	3	8						
		4		2		8	3	9
3		9	8		1	2		
	8	2	9	5	3	4	6	
						7		
					2	1	9	8
							4	3

Varianta skládačka

			6					
	7			3			6	
		6		7	4	1		
		3						8
	9	7		2		6	4	
8						5		
		2	4	5		9		
	5			1			7	
					6			

Stejný systém jako u klasického sudoku, jenže nejsou zde čtverce, ale různé obrazce. Troufneš si? :-)

Dívka e-fektu Bára Mojrová

Jak už se stalo tradicí, i v tomto čísle vám představíme milou a sympatickou Dívku e-fektu. Stala se jí usměvavá Bára Mojrová, studentka 2. ročníku oboru Mikroelektronika a technologie. (B-MET).

Báro, proč zrovna FEKT VUT?

Studovala jsem Elektrotechniku na Střední průmyslové škole v Jihlavě, a z Jihlavy je to už do Brna kousek.

Uvažovala jsi i o studiu jinde?

Ano, druhou přihlášku jsem si podávala do Prahy, ale byla to taková jistota, protože tam by mě vzali bez přijímaček.

Proč jsi si vybrala studium Elektrotechniky?

Moje máma je učitelka elektrotechniky. Když jsem se rozhodovala, kam na střední, tak mi máma ukázala PLC s pneumatickými válci se slovy: „Podívej se, jak se to tady pěkně hejbá bliká, to budeš dělat taky“, ale to, že se k tomu dostanu ve čtvrtáku na střední pouze na čtrnáct dní, mi neřekla. Tak vyhrála nad tátou, který prosazoval strojárnu – je strojař.

Studium Mikroelektroniky a technologií byla vždy tvoje jasná volba?

No vždycky ne, bylo to mezi Mikroelektronikou a Sdělovací technikou. Ale pak převážila Mikroelektronika. Baví mě technologie, je zajímavá. Když člověk odběhne od dlouhého počítání příkladů, tak to docela jde a hlavně se tam neprogramuje. :-)

Takže jsi preferovala obor, kde se méně programuje?

No, asi tak nějak. Jako programovat se tam dá, jsou tam mikrokontroléry, takže v Assembleru se určitě programuje, ale člověk se tomu může vyhnout, když chce.

Sponzorem Dívky e-fektu je

Jaké byly tvoje začátky na FEKTu?

Tak lehký to nebylo, ale zase to nebylo nějaký maso.

Příznej se, kolik A jsi měla po absolvování prvního semestru?

BPC1, BFY1, BMTD.. takže 3.

Jaké byly/Jsou tvoje oblíbené předměty ve škole?

Líbilo se mi BEL2, jediná přednáška v letním semestru, na kterou jsem chodila, protože p. Sedláček přednášel božsky. Sice pro mě, jakožto absolventa elektroprůmysku, neřekl téměř nic nového, ale říkal to hezky.

Jak se díváš na počty holek na FEKTu, máme jich tady hodně?

Já myslím, že tak akorát, možná to zní ode mě strašně sobecky, ale podle mě, když holky k tomu nic netáhne, nikdo je nemůže nutit k tomu, aby šly dělat elektro.

Jak je to s klukama na fakultě, jsi jediná v ročníku, hýčkají si tě kluci?

Vůbec, všichni po mně něco chtějí, protokoly a tak...

Jaký je Tvůj názor na menzy a stravování v nich?

Dají mi tam najíst, to je fajn. Já jsem jídelnový dítě už od dávných dob, takže já už o jídelnách nemám iluze.

Jak trávíš svůj volný čas?

Chodím plavat, učím plavat tělesně postižené lidi.

Nezvyklé, můžeš přiblížit jak jsi se k tomu dostala?

Chodila jsem plavat na základní škole do plavecké přípravy. A naše trenérka byla jedna ze zakládajících členek tohoto spolku. Takže přes ní.

A mimo plavání a přípravy do školy? Zbývá Ti ještě čas i na jiné zájmy?

Ráda vařím, ale ještě raději peču cukroví. Mám ráda také tvůrčí práce: malování, drátování a keramiku.

Tvůrčí práce?

V Jihlavě dodělávám ZUŠ a chtěla jsem začít navštěvovat umělecké kurzy v Brně, ale nějak mi na to nevychází čas.

Báro, máš čas na knihy, čteš hodně?

Mám ráda sci-fi nebo psychologické romány. Zrovna teď čtu Hranice snů od Sergeje Lukjaněnka.

Když se vrátím k projektu Dívka e-fektu, co tě vedlo přihlásit se do něj?

Dost mě přemlouval Lumír (fotograf e-fektu) a nakonec jsem si řekla proč ne, stejně už mě každý zná.

Jak jsi si užívala chvíle, když jsi byla středem pozornosti kadeřníka, vizážistky a fotografa?

Bylo to fajn. Byla jsem obletována :-). Každá holka by měla tohle zažít.

Děkujeme Báře za spolupráci realizační tým Dívka e-fektu

Co nám o sobě Bára prozradila:

1) Na dovolenou bys nejraději jela:

Hory

Moře

3) Obuv, kterou upřednostňuješ:

Tenisky

Podpatky

2) Chvilé odpočinku trávíš se šálkem:

Káva

Čaj

4) Na filmy se nejraději díváš:

DVD

Kino

1) Oblíbená barva:

Nemám žádnou vybranou, jedinou kterou nemusím je fialová.

2) Oblíbená zmrzlina:

Nejlepší zmrzlina je míchaná v čokoládovně v Jihlavě. Mám ráda černorybízovou.

3) Oblíbená počítačová hra:

Nemám na hry moc času, ale když potřebuju vypnout, zapnu si Hledání min.

4) Oblíbené nápoje:

Mám ráda pivo, Rum s Kofolou nebo Fernet s Kofolou. A v létě Mojito.

1) V co věříš?

V sebe tak trochu.

2) Kdo je Tvým vzorem?

Asi nikdo, nebo spíš každý trochu. :-)

3) Jaké jsou Tvoje plány do budoucna?

Já neplánuju :-)

4) Jaké jsou Tvoje cíle ohledně studia?

Můj cíl je dodělat inženýra (dokončit magisterské studium) a hlavně chci být v pohodě.

Staň se další dívkou časopisu e-fekt!

Pokud studuješ FEKT, máš odvalu přijít mezi nás a svěřit se do rukou vizážistů a fotografa, neváhej a napiš na e-mail: efekt@feec.vutbr.cz. Dívky, které otiskneme v e-fektu, se mohou těšit na velmi zajímavé dárky! Pro více informací mrkni na web: <http://sps.kn.vutbr.cz/divka>.

ISIC ZIMA V ALPÁCH!

LYŽAŘSKÉ ZÁJEZDY

SLEVA 5%

PRO PRVNÍCH 500»

LOIP

www.loip.cz

www.chytrepalice.cz

Jiný kraj, jiný mrav

Často se v různých článkách v novinách a na blozích dočítám o tom, jak internet ničí společenské dovednosti mladých lidí zavřených doma u svého počítače. Že místo toho, aby se bavili se skutečnými lidmi, rozvíjí virtuální přátelství na společenských sítích, fórech a chatech.

Na druhé straně panují názory, že internet posiluje společenské chování, pomáhá najít nové přátele z opačných konců světa a dává dohromady nadšence, kteří by neměli možnost se o svých úchylnkách jinde pobavit. Nechci se přidávat ani k jedné straně. Chtěl bych se s vámi podělit o své zážitky z krátké návštěvy na studentských kolejích v Portugalsku a porovnat je s tím, co jsem zažil při bydlení na Kolejích pod Palackého vrchem.

Kdo jste alespoň chvíli bydleli na kolejích, asi znáte tuhle situaci – z nějakého důvodu vypadne switch nebo router, nebo dojde k jiné závadě vedoucí k tomu, že přestane fungovat připojení k internetu. Rozčílení vyjdete na chodbu a spatříte, jak se po celé délce budovy postupně otvírají dveře a z nich vykukují bledé tváře studentů s rozčuchanými vlasy, kteří právě byli odříznuti od své pupeční šňůry. „Internet nejde...“, nese se rozmrzele chodbou.

Skype, IRC, DCchat, ICQ, vše je hluché a najednou je každý tak nějak sám – a tak se jde přesvědčit na chodbu, jestli alespoň tam nepotká nějakého živáčka se stejným problémem. Pár jich tam jistě je a za nedlouho, pokud výpadek přetrvává, se shluky studentů začnou přesunovat do Terče a Yachtu a dalších náleven.

Mysleli jste si, zrovna tak jako já, že je to takhle všude v internetem dobytém světě? Navštívil jsem v červnu koleje

University of Minho v portugalském Guimaraes. Koleje jsou to nové, postavené z peněz od

Evropské unie, pěkně z betonu a skla. Pochoje jsou tu dvoulůžkové s vlastním kuchyňským koutkem tvořeným mramorovou deskou a ledničkou. Vaříče nenajdete ani na pokojích, ani ve společných kuchyňkách – nejsou. „Vařit“ je možné pouze v mikrovlnné troubě, nebo na ilegálních vařičích tureckých studentů, kteří nesnesou jídlo v menze a kuchtí si raději sami.

Na pokoji najdete samozřejmě elektrické zásuvky jak u pracovních desek, tak u postelí, nechybí však také rozvody společné televizní antény a hotelový, pardon, kolejní telefon, který slouží k pokecu s ostatními pokoji na kolejích. Ptáte se správně – ne, internetová přípojka zde není. Na vymoženost, jakou je gigabitová kolejní síť napojená do CESNETu zapomeňte, stejně jako na všechny služby, které se nám zdají na VUT již automatické (zejména ty, jejichž jméno se nesmí vyslovit nahlas).

Pokud se někdy začnete nudit, je vám smutno, nebo nedej bože na tom erasmáckém pobytu přece jenom chcete dělat nějakou práci, ke které potřebujete internet, nezbyvá vám, než si sbalit notebooka (klasické počítače se prý skoro nevyskytují – kde žijí „pařani“, jsem se nedozvěděl) a vydat se do suterénu. Ve sklepě každého bloku najdete totiž úžasnou záležitost. Celý prostor suterénu je rozdělen částečně prosklenými příčkami na různé velké

prostory s pracovními stoly – jak na velké sály pro 20 lidí, tak na malinké pracovny pro 3 lidi. Kam přijdete, co si zaberete, to je na vás, platí zde jen pravidla slušného chování.

Posadíte se a připojíte notebooka k wifi a to je vaše spojení se světem. Zapomeňte na veřejnou IP adresu, na kolejní služby (jejichž jméno se nesmí vyslovit), připojíte se přes proxyserver, strašně složitým systémem zabezpečíte šifrování pomocí certifikátů a jdete na facebook (ten tam hrozně frčel) či pracovat, pěkně pohromadě s ostatními studenty z bloku.

Jistě vás napadlo, že takovéhle internetování není příliš nakloněno anonymizování studentstva a zašívání se na pokoji. Tady jste nuceni vyrazit z pokoje ven, mezi lidi – a když už jste „v kobce“ (jak nazývali suterén čeští studenti), je snazší se s kolegou domluvit z očí do očí, než žhavit Skype.

Zažil jsem tak situace, kdy hluční Portugalci řešili kolektivně své školní projekty, a viděl jsem i to, jak se špti zavírali do malých místnůstek na celou noc. Hodně to připomíná dnes moderní „opensource“ kanceláře se všemi jejich výhodami i nevýhodami.

Když máte chuť zajít na kafe, necháte kompl na stole a vylezete do patra do bufáče. Nemusíte se bát, že vašeho obstarožního ThinkPada někdo ukradne. Všichni ostatní mají nablýskané Asusy a Acery.

Nechci nijak soudit, jaký systém je lepší a jaký horší. Neexistence přípojky na pokoji mi připadala strašně zpátečnická, ale myšlenka společných prostor pro učení, konzultace a týmovou práci se mi zdála být úžasná. Všude byl volný přístup, nebylo potřeba rezervovat klíče od studovny ani prosit o televizní místnost. Míst je dost pro všechny, jen si vybrat správnou velikost s příslušným počtem stolků. Určitě by stálo za úvahu, aby takové prostory byly

někdy v budoucnu i u nás, aby se nemuselo kšeftovat s klíči od studovny. A v neposlední řadě, aby se ve škole zadávaly společné projekty podporující týmovou práci a společný tah na bránu. Není potřeba přebírat každou hloupost, jen proto, že ji mají v zahraničí. Ale inspirace a diskuze o zajímavých věcech nikdy neuškodí.

Honza Šlezinger

Soutěž

Neboj se kartu ISIC ukázat a využít přes tisíce slev z oblasti cestování, zábavy, kultury a gastronomie. Nejen u nás, ale i po celém světě. Co takhle lyžařské permice se slevou až 30 %? Sleva až 50 % na hudební festivaly? Nebo třeba 1+1 na pizzu?

Karta ISIC je identifikační průkaz studenta. A ještě něco?

- a) Ne, ISIC je jen identifikační průkaz.
- b) Ano, ISIC mi umožňuje čerpat slevy na každém kroku.

Pokud chceš vyhrát vybavení na zimu, pošli správnou odpověď do 13. 12. 2009 na mail: efekt@feec.vutbr.cz. Tři vylosovaní soutěžící, kteří odpoví správně odměníme čepicí a teplými ponožkami.

Radiohead koncert 23. 8. 2009

Trvalo to dlouho, ale nakonec byla i Česká Republika poctěna koncertem kapely, jejíž jméno nenechá v klidu nejednoho hudebního fanouška kdekoliv na světě. Řeč je o legendárních Radiohead.

Když se v médiích začalo říkat, že přijede nejekologičtější kapela světa, byl jsem mírně zděšen. Vůbec jsem netušil, že jsou Radiohead ekologicky zaměřeni. Začal jsem si představovat, co všechno na koncertě bude zakázáno a rozhodně to nebyly příjemné myšlenky. Naštěstí pro normálního posluchače a fanouška se pomyslná nálepka EKO nalepila pouze na kelímky od piva. Ty byly vyrobeny ze speciálního tvrzeného plastu. Každý kelímek byl vratný se zálohou 50 Kč na jeden. Což mi přišlo velice moudré, protože se tím pořadatelé zbavili nutnosti sbírat kelímky po akci.

Po projití všech možných kontrol a rozsáhlým davem jsem se dostavil do poslední (třetí) zóny. Ta byla od jeviště vzdálená zhruba 60 metrů. Předkapelou byli rakouští Moderat. A musím říct, že díky nim jsem se ještě daleko víc těšil, až přijdou na scénu Radiohead. Zhruba po hodině a půl jsem se dočkal. Což bylo zhruba ve 20.20.

Radiohead začali svůj koncert písní 15 step ze svého posledního alba *In Rainbows*. Pódium bylo vyplněno zvláštními

LED trubnicemi, které hrály různými barvami a dotvářely úžasnou Radiohead atmosféru. Další píseň mě už úplně odrovnala, a kdybych zrovna nepolykal pivo z EKO kelímku, asi bych měl jen hubu otevřenou dokořán. Byla jí *There There* z alba *Hail to the thief*. Samozřejmě v monstrózním aranžmá.

Nicméně největším nářezem byla *Bangers and Mesh* z alba *In Rainbows* CD2. Tady jsem pochopil proč je kytarista Jonny Greenwood tak opěvovaný. Po výborném *Pyramid* songu přišla na řadu úplně nová píseň s názvem *These Are My Twisted Words*. Samotný závěr se pozvolna přeměnil v *Everything In It's Right Place* a zakončil tak dvouhodinový poslech skvělé britské kapely Radiohead.

Ještě bych zmínil jednu takovou perličku. Jonny Greenwood měl na sobě během koncertu tričko Českého rozhlasu, které si koupil v jednom pražském sekáči. Při dotazu proč ho na sobě měl, řekl, že nevěděl co je na něm napsané.

Koncert byl naprosto úžasný, ale příště bych si nekoupil lístek do třetí zóny. Zvuk byl sice špičkový, bohužel vizuální dojem byl poměrně vzdálený. Nahrávky z koncertu můžete stáhnout na adrese <http://spooky-x.blogspot.com/2009/08/radiohead-prague-23082009.html>

Ondra Běťák

Café Maia

Věříme, že zde naleznete pohodu a klid, zábavu i rozptýlení a především své přátele. Bude nám ctí, pokud Vás chvíle strávené v Café Maia potěší a nejen dobrá káva zpříjemní Váš den.

Maia je starolatinské jméno bohyně přírody. Té, která nám učarovala svou krásou a naplňuje naše srdce radostí a úctou...

Těmito slovy Vás přivítá v Café Maia nápojový lístek. Než si ho budete moci prohlédnout, musíte dojít do Jaselské ulice č.p. 17 v centru Brna. Velký nápis „Café Maia“ na výloze při průchodu ulicí nemůžete přehlédnout. „Caffee to go“ (psané na dveřích) asi běžně nevyužijete, pokud vás chuť zdejší kávy neuchvátí natolik, abyste si zašli mimo běžné trasy přes centrum. Pokud ale hledáte klidné místo a příjemné posezení, je pro vás Café Maia tím pravým místem k odpočinku či zábavě.

Interiér kavárny vás asi ničím nepřekvapí. Je „normalizovaného“ kavárenského typu. Cihlová zeď, dřevěné obložení a zdi zdobící obrázky a fotografie. V zadní místnosti se pak můžete uvelebit na rohový gauč. Obsluhují zde většinou ženy, a to s velice příjemným vystupováním.

V nápojovém lístku najdete široký výběr všemožných i nemožných druhů kávy, delikátní kávy Housebrandt a samozřejmě kávu bez kofeinu. Kdo má raději čokoládu, má na výběr z několika druhů, včetně

husté čokolády Moretto – Milánské speciality z osmi druhů kakaa dle receptury z roku 1606. Velký sortiment výběrového čaje vás také jistě potěší. Milovníci vína mají na výběr ze 7 druhů rozlévaných vín nebo více než 40 druhů vína v lahvi.

Hlad tu asi nezaženete. Na výběr je jen chlebiček šunkový speciál, mimochodem grandiózní chuti, a nakládaný hermelín. Na zobání si můžete objednat solené arašídý, oříšky kešu, pražené mandličky, brambůrky, crackery nebo „tyče“ – snad obdobu klasických tyček. Pro mlsaly k zakousnutí ke kávě či čaji je zde 15 druhů dortíků a štrůdlů a 9 zmrzlinových pohárů.

I přes mírně vyšší cenovou skupinu je pro mě Café Maia místo, kam se rád vracím a všele vám ho doporučuji. Webové stránky www.maia.cz jsou bohužel velice stručné, proto nezbyvá, než navštívit Café Maia osobně.

Ceník v kostce (ceny jsou přibližné):

Káva, čokoláda	50 Kč,
Čaj	40 Kč,
0,5 l Pivo Bernard 11°	32 Kč,
0,2 l Víno	30 Kč,
Chlebiček šunkový, speciál	22 Kč,
Nakládaný hermelín	47 Kč,
Pečivo 4 ks	12 Kč.

Lubomír Friml

Kulinářské okénko, díl III.

Ve třetím pokračování studentského kuchtění jsme se rozprostřeli v kuchyňce kolejí Purkyňova 93. Levné syté jídlo tentokrát představovala omáčka s knedlíkem a opravdovým masem, jako vedlejší produkt dokonce vznikla i polévka. Honosnější variantou pokrmu byly kuřecí steaky.

Uzená polévka a křenová smetanová omáčka s uzeným masem

Co je k tomu potřeba:

1,4 kg uzeného masa (krkovice nebo plec), 0,5 kg brambor, středně velký křen (asi 200 g), 2 ks přílohových knedlíků, zeleninová směs do polévky, olej, 6 kostek bujonu (např. slepičí), smetana, olej, sůl, pepř, drcený kmín, trocha hladké mouky na zahuštění.

Křenovka s uzeným a s šesti :-)

Jak to ukuchtit:

Do vysokého hrnce nalijte studenou vodu a vložte opláchnuté uzené maso tak, aby bylo zcela ponořeno pod hladinou. Nechte velmi zvolna ohřívat, aby vznikl

kvalitní vývar. Jakmile začne voda vřít, počkejte asi 20 minut a po té do hrnce přidejte očištěnou polévkovou zeleninu (mrkev, petržel, celer, cibule, pór, česnek, petrželová nať). Povařte doměkka, podle chuti přisolte. Mezi tím si oloupejte brambory a nakrájejte je na malé kostičky. Uzené maso i uvařenou zeleninu z hrnce vyndejte, přidejte 2 kostky bujónu, špetku kmínu a pepře, pokrájené brambory a nechte vařit na mírném stupni, dokud brambory nezměkknou. Uvařenou petržel a mrkev pokrájejte na drobno a přidejte zpět do hrnce. Z uzeného masa odkrojte 2 plátky, nakrájejte na malé kousky a přidejte do polévky. Nakonec je možné polévku ztuhnout přidáním sladké smetany, případně zahustit moukou rozmíchanou ve vodě.

Do hrnce nalijte vývar ze 4 kostek bujónu, přisypte část nastrouhaného křenu a lehce povařte. Zhruba za 5 minut přilijte litr mléka, podle potřeby dolijte případně trochou vody (podle toho, kolik chcete mít ve finále omáčky) a nechte zahřát. Ve sklenici důkladně rozmíchejte trochu smetany se třemi lžícemi hladké mouky, směs nalijte do hrnce přes sítko nebo jemné struhadlo (v polních podmínkách je potřeba improvizovat, málokdo má na kolejích/privátu jemné sítko) a za intenzivního míchání nechte mírně provařit, dokud omáčka nemá optimální hustotu (v průběhu míchání dolijte i veškerou zbylou smetanu). Je-li omáčka i tak moc hustá, přilijte trochu vody nebo mléka, v opačném případě opakujte postup s moukou a smetanou (stačí i voda, hlavní je pořádně to rozmíchat). Omáčku ochutnejte a přidejte do hrnce zbytek nastrouhaného křenu (podle chuti, někdo má rád ostřejší, někdo ne), podle chuti dosolte, důkladně zamíchejte a odstavte z plotny. Uvařené uzené maso pokrájejte na plátky a můžete podávat s knedlíkem.

Obdobným postupem lze vyrobit prakticky jakoukoliv omáčku se smetanovým základem, stačí místo křenu použít jiné suroviny, např. kopr, česnek, okurku, atd.

Rozpis cen surovin:

Uzené maso 1,4 kg – 180 Kč,
Brambory 0,5 kg – 5 Kč,
Křen 200 g – 15 Kč,
Houskový knedlík 2 ks – 50 Kč,
Smetana sladká 12% 2 ks – 28 Kč,
Olej (řepkový) – 4 Kč (40 Kč*),
Mouka hladká – 1 Kč (12 Kč*),
Drcený kmín – 3 Kč (15 Kč*),
Pepř – 3 Kč (15 Kč*),
Sůl – 2 Kč (20 Kč*).

Množství: 9–10 porcí,

Cena: 291 Kč (380 Kč*).

Hodnocení:

84 % polévka,
83 % omáčka,
10 hodnotících.

Kuřecí steak na bylinkách s hermelínovou omáčkou

Kuřecí steak s hermelínovou omáčkou, opékané brambory

Co je k tomu potřeba:

0,5 kg kuřecích řízků, 1,5 kg brambor, 200 g Hermelínu, směs koření Kuře 7 bylin, 1 dl olivového oleje, smetana, sůl.

Jak to ukuchtit:

Kuřecí řízky (stehenní nebo prsní) opláchněte ve studené vodě a nechte okapat. Asi v decilitru olivového oleje rozmíchejte směs koření „Kuře 7 bylin“, stačí zhruba polovina obsahu sáčku. Ve vzniklé marinádě vykoupejte okapané maso tak, aby bylo rovnoměrně pokryté vrstvičkou oleje s kořením a dejte uležet do chladu (minimálně na 3 hodiny, optimálně přes noc). Odležené maso opékejte na pánvi nejprve zprudka po obou stranách a potom na mírném stupni, podle chuti je možné maso před smažením mírně přisolit (záleží na vaší chuti a množství koření směsi v marinádě).

Příprava hermelínové omáčky je snadná. V pánvi nebo malém hrnci zahřejte trochu smetany a do ní nasypete na malé kousky nakrájený Hermelín. Za stálého míchání nechejte sýr úplně rozpustit. V případě potřeby je možné omáčku lehce přisolit a dohustit moukou rozmíchanou ve vodě. Nechte mírně probublat a omáčka je hotová.

Opékané brambory je nejlépe udělat z již předvařených brambor. Nejlepšího výsledku dosáhnete, pokud brambory uvaříte ve slupce ve slané vodě, po vychladnutí oloupete, nakrájíte na plátky a opečete dozlatova na pánvi s olejem.

Stehenní kuřecí maso je šťavnatější než prsní, díky vyššímu obsahu tuku. Místo hermelínové omáčky lze obdobně vyrobit omáčku z Nivy nebo jiných sýrů.

Rozpis cen surovín:

Kuřecí řízky 0,5 kg – 65 Kč,
Brambory 1,5 kg – 15 Kč,
Hermelín Maxi – 42 Kč,
Koření Kuře 7 bylin – 15 Kč,
Smetana sladká 12% 1 ks – 14 Kč,
Olivový olej 1 dl – 20 Kč (100 Kč*),
Sůl – 2 Kč (20 Kč*).

Množství: 4–5 porcí,
Cena: 173 Kč (271 Kč*).

Hodnocení:

90 % (8 hodnotících).

* Cena v závorce je za celé balení, které byste museli koupit, pokud danou surovinu vůbec nemáte, je zahrnuta i do výsledné ceny v závorce.

BONUS studentský banánový dezert by Filip

Potrebujeme: Lubovolný počet banánov, 1–2 kyslé smotany (alternatíva: 2–3 biele jogurty), 2 balíky vanilkového cukru, čokoládu (alebo kakao) a poriadnu dávku fantázie (cca 8 kg).

Začneme smotanou, do ktorej vmiešame všetok vanilkový cukor, necháme odstáť najmenej 5 min, najlepšie v chlade (aby sa cukor dokonale rozpustil).

Medzitým: počet banánov určila naša penazienka na 3 ks, každý rozkrojíme na polovicu a z každej polovice odkrojíme ešte 2 kolieska (ďalej len „gule“). Ak je taká možnosť, servírujeme každý polbanán zvlášť na tanier tak, aby stál na odkrojenej časti a hneď vedľa neho položíme „gule“. Nastrúhanú čokoládu alebo kakao nasypeme na spodok vzniknutého útvaru. Smotanu s cukrom môžeme ledabolo „vykydať“ vedľa banánu, prípadne ňou zľahka offkať aj banán samotný.

Počas stolovania je dámam dovolené jesť bez príborov a dokonca aj bez rúk!

Čas: 15 min.

Cena: 40 Kč a viac.

Počet porcií: sa nedá odhadnúť, regulérne počet banánov × 2, ale kebyže nemám ingrediencie pod zámkom, tak by to aj tak zožrala všetko tá 1 osoba.

Banánový dezert pripomínajúci, ehm...

Jirka Piškula, Filip Kopca

DEFEKT - Odhalené tajemství Studijního oddělení

Každý z nás tam jednou musí. Nejde o návštěvu tchyně, berňáku ani sympaticky polstrované rakve. V souvislosti s naší fakultou máme na mysli Studijní oddělení. Mnohdy proklínané, ale také mnohokrát vděčné, protože se zde rychle vyřeší náš problém. To, zda dobrým či špatným směrem, kolikrát zaleží nejen na tom, co nás zrovna trápí, ale také na tom, jak jsou paní referentky zrovna naladěny. Každý by si jistě přál, aby byly vždy milé, příjemné a usměvavé. A jistě mi dáte za pravdu, že z velké většiny případů také jsou. Naše redakce konečně odhalila, jaký zázrak stojí za tím, že i v době příválu mnohdy hloupých studentských dotazů si zachovávají svou eleganci právě dámy.

Na stopu nás přivedla nejen jejich dobrá nálada, ale také to, že ani v zimních měsících neztrácejí krásné opalění, které si jistě pořídily na zasloužené dovolené. Pokud by šlo o jednu, či o dvě paní, nebylo by to nic divného. Solária jsou dnes hodně v kurzu, to může potvrdit většina studentek FP, která tam tráví více času než ve škole. Ale, že všechny referentky mají zlatavou pokožku, jako by se právě vrátily od moře, to nám již přišlo divné.

Ve večerních hodinách jsme se tajně vydali prozkoumat zákoutí na studijním. Narazili jsme na dveře číslo 109, které jsou pojmenovány relaxační místnost. Nebudeme prozrazovat, jak jsme se dostali dovnitř, jen bychom se chtěli omluvit nejmenovanému zaměstnanci za použití většího množství éteru a poděkovat našim kamarádkám z FCH za jeho sehnání. Po vstupu

do relaxační místnosti jsme byli trochu zklamáni, několik křesílek, konferenční stolek, kávovar a skříň nenaznačovaly

žádnou senzaci. Až si jeden z našich redaktorů všiml vystouplého místa u jedné stěny (normálně o něj zakopl). V podlaze byl biometrický systém otisku nohou. Jeho vyřazení trvalo jen několik vteřin, použili jsme v praxi znalosti získané na naší fakultě (elektrické zařízení a krumpáč se nemají rádi). To, co následovalo poté nás všechny ohromilo. Část stěny se odsunula stranou a odhalila další místnost, kde bylo plně vybavené solárium s malým fitness centrem. Hned jsme pochopili, proč jsou paní referentky vždy tak milé. Jelikož mají relaxační zařízení přímo v místě pracoviště, navíc zadarmo, jsou motivovány pro podávání nadstandardních výkonů na pracovišti.

Radíme proto studentům, pokud náhodou nebude vaše referentka k zastižení, nestěžujte si, „kde ta baba zas vězí“. Zkuste si vzpomenout na náš článek, možná právě čerpá energii na další nápor studentů, aby s nimi mohla opět jednat s úsměvem na tváři.

-zjlb-

Časopis studentů Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií VUT v Brně

Šéfredaktor: Petr Bílek

Spolupracovali:

Veronika Bartoňová, Ondřej Běťák, Lubomír Friml,

Lubomír Jelínek, Filip Kopca, Hana Mlatecová,

Jiří Piškula, Aleš Pospíšil, Vojtěch Surovec,

Ivan Szönyi, Jan Šlezinger.

Fotografie: Lubomír Jelínek.

Grafika, sazba: Veronika Bartoňová, Lubomír Friml.

Web: <http://sps.kn.vutbr.cz>

Email: efekt@feec.vutbr.cz

Ročník 5. / číslo 2

Náklad: 1500 ks.

-časopys neprošel jazikovou upravou-